

Het jaar van de gastspeler

GFC 3 in de kelderklasse

Het jaar van de gastspeler

Gerben Kappert

Titel:	Het jaar van de gastspeler
Ondertitel:	GFC 3 in de kelderklasse
Auteur:	Gerben Kappert
Coverdesign:	Gerben Kappert
Foto:	Herman Beld
ISBN:	978-94-6465-463-9 (e-boek) 978-94-6465-641-1 (boek)

© 2022, Gerben Kappert

Inleiding

Bijna een kwart eeuw geleden gaf ik een boekje uit over de uitwedstrijden tijdens een mooi seizoen van ons eerste. We promoveerden. Het ging vooral over mijn observaties tijdens uitwedstrijden, alles om het voetbal heen.

Ondertussen voetbal ik al bijna 15 jaar in de lagere senioren. Bijna mijn hele generatie is afgehaakt, lager blijkt elke keer nog lager te kunnen. In 2021 gingen we vrijwillig naar de reserve zevende klasse. Lager kan niet meer op zondagochtend. Voor de tweede wedstrijd van het seizoen, de eerste uitwedstrijd, maakte een medespeler een opmerking dat er alweer genoeg stof voor een column was. Hij had gelijk. Maar ik kan maar vier columns per jaar schrijven voor het clubblad. Die avond begon ik aan een project. Elke wedstrijd, niet meer alleen uitwedstrijden. Gaandeweg het seizoen bleek corona, mede aanleiding voor dit verhaal minder impact te hebben. Een korte lockdown, paar gemiste trainingen, een enkeling die een wedstrijd miste.

Het verhaal werd het verhaal van een elftal dat steeds minder goed werd. Steeds lager moet voetballen. Steeds meer moeite heeft om elf fitte spelers te vinden. Een seizoen waarin we geen wedstrijd konden spelen zonder gastspelers.

Inhoudsopgave

26 SEPTEMBER 2021, GFC 3 – TWENTHE 8	10
3 OKTOBER 2021, BENTELO 7 – GFC 3	14
Het vertragen van de achteruitgang (Goal, maart 2019)	17
10 OKTOBER, GFC 3 – BON. BOYS 9	20
24 OKTOBER, MARKELO 6 – GFC 3	25
31 OKTOBER, GFC 3 – TVO 4	29
7 NOVEMBER, HECTOR 4 – GFC 3	34
Samen spelen (Goal, September 2021)	37
21 NOVEMBER, GFC 3 – ROOD-ZWART 6	41
Hoe veel Jan Tiemans zijn er? (Goal, December 2016)	44
28 NOVEMBER, BENTELO 6 – GFC 3	48
TUSSENWEEK, 4/5 DECEMBER 2021	53
12 DECEMBER, WVV 5 – GFC 3	55
WINTERSTOP	59
30 JANUARI, HOEVE VOORUIT 4 – GFC 3	61
22 MEI 1999, ST. ISIDORUSHOEVE. HOEVE VOORUIT - G.F.C. (uit GFC uit, 1999)	62
13 FEBRUARI, BON. BOYS 9 – GFC 3	73
Haaksbergen, 16 maart 2003 (GFC site; gehaktballentest)	76
27 FEBRUARI, GFC 3 – MARKELO 6	80
6 MAART, GFC 3 – BENTELO 7	84
13 MAART, TVO 4 – GFC 3	85

20 MAART, GFC 3 – HOEVE VOORUIT 4	89
27 MAART, GFC 3 – BENTELO 6	93
3 APRIL, ROOD ZWART 6 – GFC 3	97
18 APRIL, GFC 3 – DELDEN 7	101
8 MEI, GFC 3 – HECTOR 4	103
15 MEI, GFC 3 – WVV 5	106
20 MEI, DELDEN 7 – GFC 3	108
27 MEI, GFC 3 – BENTELO 7	112
Gastspeler (Goal december 2021 -> Goal juli 2022)	114
EINDSTAND	117
GASTSPELERS	119

26 september 2021, GFC 3 – Twenthe 8

De eerste wedstrijd van het seizoen is meteen een derby. Twenthe thuis. In de beker verloren we al van het vierde van onze Roomse burens, waar we in voorgaande jaren wel van wonnen. Na een goede eerste helft, was de tweede helft te zwaar. Te veel blessures, te weinig conditie, niet genoeg spelers. De achteruitgang is te zien. Het team waar we de afgelopen jaren op gogme van wonnen, verslaat ons. En ook nog verdiend. Konden we niets meer aan doen, we weten waarom we lager zijn gaan voetballen.

Na vele jaren zesde klasse zijn we eindelijk afgezakt naar de zevende klasse. Lager kan niet meer. Met recht de kelderklasse. Het kon niet meer. In het vorige seizoen, door corona slechts vier wedstrijden lang, haalden we 0 punten. Twee keer verloren we kansloos, twee keer was het wel een wedstrijd, maar het resultaat was gelijk. Onderaan geëindigd, dat was lang geleden.

Ook het seizoen daarvoor, voor het eerst ingekort door corona, ging het al niet geweldig. In ons hoofd moesten we in de subtop meekunnen, maar de realiteit was dat we in de middenmoot stonden toen we voor het eerst niet meer mochten voetballen. Ook toen verloren we van tegenstanders waar we vijf jaar geleden om lachten.

Anderhalf jaar met slechts een paar wedstrijdjes was niet gunstig voor ons. Sander emigreerde, Dennis ging de trainerscursus volgen, Sander stopte. Ali koos voor een ander team. Martijn en Luuk lijken chronisch geblesseerd. Ferry en Danny spelen veel vaker niet dan wel. De bekerreeks was ook niet zo gunstig. Terwijl we in de tweede bekerwedstrijd genadeloos weggetikt werden door Hector 3, waar oud-eerste elftalspelers nog niet zo oud bleken, vielen Jan en Wouter uit. Na een kansloze eerste helft hadden we in de rust de doelstelling aangepast. Zelf scoren en onder de tien houden was het nieuwe doel. Het lukte allebei. Al moet gezegd worden dat na de 8-1 al op de scheidsrechter werd ingepraat en dat hij na de 9-1 besloot dat het voldoende was. De volle negentig minuten hebben we niet gehaald.

Toch begin ik optimistisch aan deze eerste wedstrijd. Ik ben blij dat we weer wekelijks mogen voetballen. Ik vind het leuk om op donderdag een onderling partijtje te kunnen spelen. Op het veld vallen verschillen weg. Jong en oud, licht en zwaar, talentvol en talentloos, met of zonder pigment, hoog of laag opgeleid, met een paar noppen onder je voeten maakt het niets uit. Voetbalhumor gaat over alle verschillen heen. Niet altijd hoogdravend, vaak niet zelfs, maar wel altijd herkenbaar, altijd grappig.

Gerben Kappert

We hebben vandaag mazzel dat het tweede vrij is, zij leveren drie (Luuk, Niek en Dennis) gastspelers. Die starten natuurlijk alle drie. Daarnaast kwam deze week tijdens de training Kevin aanwaaien. Hij speelde in de jeugd met Djordy, ging een paar jaartjes naar Twenthe, stopte daar en wil nu wel weer voetballen. Met zijn maat kwam hij naar de training, zonder twijfel wordt hij ingelijfd. In het verleden waren we nog wel kieskeurig. Niet iedereen kon er bij, we hadden vaak al 18 spelers, meer was niet praktisch. En eerlijk is eerlijk, we hadden best wel veel aardige voetballers (voor ons niveau), we zaten niet op willekeurige rouwdouwers te wachten. Meer keken we of iemand bij ons team paste. Die luxe kunnen we ons allang niet verantwoorden, we zijn realistisch. Iedereen die contributie betaald en wil voetballen, moet een team hebben. Past hij niet bij een ander team, dan mag hij het bij ons proberen. Ondertussen zijn we al zo ver dat we blij zijn dat iemand met ons wil meespelen, of zelfs maar overweegt in ons team te voetballen. Geen idee of Kevin een goede voetballer is of dat hij een kneusje is dat er geen bal van kan, het is niet belangrijk. Hij wil graag voetballen, kent onze jongste speler, hij hoort er meteen bij. Al zou hij zelf geen bal raken, als Djordy in het team naast zijn eigen vader ook iemand heeft van zijn eigen generatie, is dat zeker ook een voordeel. Alles meer dan dat is meegenomen. Kevin begint wel op de bank, tegen de club waarmee hij een paar seizoenen vreemdging. Al was hij destijds niet van een leeftijd waarop vreemdgaan een issue is.

Omdat het derde veld gespaard moet worden, moeten wij op het hoofdveld. Voor een aantal van ons was dat vroeger gewoon, toen we nog in de selectie zaten. In de lagere senioren was het slechts een incident, een eer dat we daar mochten spelen. Ondertussen is het een straf. Het veld is groter dan de velden achter de kantine, wij die het van een klein veld moeten hebben, graag compact spelen, zien het nu niet als een voordeel.

De eerste helft voetballen we leuk. Het verbaast me stiekem wel een beetje. Luuk is voorin vaak gevaarlijk, Dennis zwerft en is daardoor ongrijpbaar, Bert voetbalt daardoor lekker en we zijn gewoon beter dan de tegenstander. Klein probleempje: we scoren niet. Sterker nog, een van de weinige keren dat ik mee opkom verspeel ik de bal (een kleine overtreding op mij natuurlijk, ik verspeel de bal echt niet zomaar...) en in de counter wordt het gebrek aan rugdekking meteen afgestraft. De rust gaan we dus in met een achterstand, met gemengde gevoelens heet dat dan. Want voetballend zijn we echt beter dan verwacht, in ieder geval beter dan de tegenstander.

Helaas gaat de uitwedstrijd van FC Twente in Heerenveen voor een volledige wedstrijd bij ons, Luuk staat al onder de douche. Dennis doet nog even mee, Kevin maakt zijn debuut voor ons. Al meteen na rust laat Niek zien dat hij meer kan dan de verdedigende middenvelder die hij de eerste helft speelde. Hij scoort meteen de gelijkmaker. En mooi.

Daarna een fataal kwartier. Hoe en waarom blijft een van die onverklaarbare dingen die gebeuren in voetbal, maar we krijgen drie goals tegen. Vooral die indraaiende corner moet er lullig uit hebben gezien. Ik stond weliswaar tegen de paal, maar vlak voor mij wordt de bal nog iets van richting veranderd en tussen mij en paal door rolt de bal niet eens tot aan het net. Zelf kan ik het niet zien, maar ik moest meteen denken aan Jan Wouters die ooit in Oranje bij de paal staand een bal met het verkeerde been wilde wegwerken waardoor die bal er juist in ging. Nu ben ik de sukkel, direct betrokken bij twee tegengoals, terwijl ik juist wel lekker voetbal.

Na de wissel van Dennis is de bank leeg. Dus als even later Djordy uitvalt, zien we de donkere wolken hangen (letterlijk ook overigens, de eerste druppels vielen al). Gelukkig had hij al wel net gescoord, maar met een man minder twee goals achterstand inlopen is ook onlogisch. Toch is er wat mogelijk. Als ik even later op het middenveld de bal krijg, passeer ik er een, kap ik een ander uit en kan vrij schieten van net buiten de zestien. Nog maar één doelpunt achterstand. Het wordt toch nog spannend. Ondertussen ronselen we op veld 4 een extra speler. Zij hebben vast wel iemand die nog even in kan vallen. Paul komt onze kant op.

Hij staat nog maar net in het veld als hij op de lat schiet. Het maakte niet uit, er werd buitenspel gegeven. Maar Niek maakt alsnog de gelijkmaker, die we op basis van ons spel verdiend hadden. Dat de scheidsrechter even later affluit is jammer, ik had nog wel even door willen spelen. Pas later in de kantine hoor ik waarom, hij had wel erg vroeg een eind aan de wedstrijd gemaakt. Klein blessuretje of zo. We hadden nog meer dan vijf minuten voor de winnende moeten hebben.

Net als in de rust dus gemengde gevoelens. Over de hele wedstrijd beter zijn, maar niet winnen. Maar ook, met 1-4 achter komen en met een man minder terug in de wedstrijd komen en toch een punt pakken. En voor de neutrale toeschouwer, die we niet vaak zien overigens, moet dit toch een geweldige uitslag zijn.

De kop is er af, het eerste punt is binnen, welkom in de zevende klasse, alles is nog mogelijk.